

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Uredništvo in upravnništvo: Kolodvoraka ulice števil. 16. — Z urednikom se more govoriti vsak dan od 11. do 12. ure. — Rokopisi se ne vračajo. — Inzerati: Šeststopenjska poltira 4 kr., pri večkratnem ponavljanju daje se popust. — Velja za Ljubljano v upravništvu: za celo leto 6 gl., za pol leta 3 gl., za četrt leta 1 gl. 50 kr., na mesec 50 kr., pošiljatev na dom velja mesečno 9 kr. več. Po pošti velja za celo leto 10 gl., za pol leta 5 gl., za četrt leta 2 gl. 50 kr. in za jeden mesec 85 kr.

Štev. 149.

V Ljubljani v soboto, 4. julija 1885.

Tečaj II.

Ustavoverna stranka in Galicija.

Kogar hočejo bogovi pogubiti, ga zaslepé. Ta pregovor ni se še nikdar rabil z večjo opravičenostjo kakor stranki nasproti, nego se proti razkropljenim četam nekedarje mogočne ustavovorne stranke lahko rabi sedaj. Človeku vrti se v glavi, ako premišlja, kaj je ta stranka od tistega časa sem, ko jo je začela zapuščati sreča, vse poskušala, kakih sredstev se je posluževala, da bi zopet prišla do prejšnje veljave in da bi vznova zasela ministerske sedeže. Mesto da bi uvidela in priznala napake, kojih se je krivo storila v časih svoje mogočnosti, mesto da bi spokorjena kazala se pripravljeno, popraviti, kar je zagrešila, drvi dalje po strmi poti v prepad. Dokler je stala na vladnem krmilu, uporabljala je svojo moč le v to, da je, ne gledé na dejanske razmere v širni državi, negovala in podpirala le jedno, to je nemško narodnost, na vse druge se ni ozirala, vse druge narodnosti bila so ji le plemena nižje vrste, koja naj pač nosijo vsa državna bremena, a ki ne smejo uživati nikakih pravic. Ako bi ustavoverna stranka ne bila zlorabila svojih močij, ako bi, spoznavši prave interese države, bila vsaki narodnosti dala, kar ji gre, ne bilo bi prišlo tako daleč z njo, kakor je, brez dvojbe bi pri duševnih silah, ki jih je imela na svoji strani, še dandanes vodila usodo avstrijskih narodov. A tega ni storila, tega storiti nikdar ni nameravala.

Vsak količkaj previden politik, previdel je, da tako dalje ne more iti, da manjšina za dolgo ne more tako brezobzirno vladati nad ogromno večino, le ustavoverna stranka tega ni uvideti hotela. Ponosnost, katera lastnost se ji pač ne bi bila mogla šteti v greh, spremenila se ji je v napuh in brezobzirnost. Navdala jo je pogubna

misel, da narodi, kojim je stopila z železno péto na vrat, nikdar ne bodo imeli dovolj moči, dvigniti se iz prahú. Kako se je v tem motila, vé ves svet. Prišlo je, kakor je moralo priti. Prodrlo je na merodajnem mestu prepričanje, da ne gre tlačiti to ali ono narodnost, da zaslužijo temveč vse biti jednakopravne. In to prepričanje razširjevalo se je vedno v širših krogih, prodrlo je v maso ljudstva, povsod pozdravljala se je z navdušenjem nova ideja bratovskega sporazumljenja med posameznimi narodi mogočne Avstrije. Samo kolovodje nekedarje ustavovorne stranke ostali so, kar so bili, trdovratni, nepoboljšljivi, zaslepljeni.

Človek pričakoval bi bil, da jih bo nesreča spametovala, da jih bridki udarci, ki so zadnja leta sem zadevali njih stranko, privedejo do boljega prepričanja. Nikakor ne! Še vedno stojé na zastarelem in pogubonosnem svojem stališču, še vedno zahtevajo za nemško svojo narodnost absolutno vladanje nad drugimi narodnostmi. A ker se to po navadni poti doseči ne dá, hočejo po vsakojakih ovinkih dospeti do svojega smotra. Da se pri tem spravljajo v največja protislovja, kaj jim to mar. Dosledni dosedaj itak niso bili v drugem oziru, nego v samopašnosti. Tej zadostiti se ne sramujejo sedaj očitno izdajati ona načela, za koja so se poprej vedno bojevali. Kolikokrat so naglašali, da hočejo celokupnost države, da hoté zabraniti vsako razvozljanje vezi, ki držé skupaj posamezne kronovine mogočne naše države. Kako malo da jim pa je v istini bilo ležeče na koristi države, kako so imeli le vse druge stvari pred očmi, pokazali so sedaj zopet, ko so se pri dunajski konferenci znova izrekli za izključenje Galicije iz državnega zbora. Nekedarjih centralistov, ki se pač tudi sedaj še radi tako imenujejo, ni bilo sram, potegovati se najprej za

razdelenje Česke, in ko se jim to posrečilo ni, za izključenje Galicije. In zakaj to? O, to je jasno, ko bi tudi sami tega tako očitno ne bili izrekli. Ko bi Poljakov v državnem zboru ne bilo, potem ima ustavoverna stranka zopet prosto roko, potem bi zopet lahko nadaljevala delo germanizacije. S Čehi in Slovenci, s temi bodemo kmalu pri kraji, in dalmatinski Hrvatje tudi ne bodo delali mnogo preglavice, tako mislijo Herbst in Plener, dasi bi se niti ne branili, za nekoliko časa tudi Dalmacijo prepustiti svoji usodi. Nemštvu tedaj pomagati zopet do nadvlade in sebi do ministerskih stolov, to je njih namen, to je jedini njih smoter. Kake posledice bi to imelo za državo, za to se ne menijo. Je njih samopašnosti ustrezno, potem naj gre moč in veljava države kolikor hoče rakovo pot!

Da je ta ponudba ustavovorne stranke Poljakom nasproti vsaj na videz laskava, se ne dá tajiti in ne bi se bilo čuditi, ako bi se med Poljaki sem in tja slišalo o pojavih, ki bi to ponudbo z veseljem pozdravljali. A velike večine poljskih politikov gotovo ne bo preslepila. Da jim ustavoverna stranka samostojnosti ne ponuja iz same ljubezni, o tem se vsakdo lahko prepriča dan na dan iz ustavovernih glasil, ki v jedno mér jadicuje o zatiranih Rusinih v Galiciji. — A Poljaki tudi niso tako kratkovidni, da ne bi vedeli, kam pes taco molí, ako jim Zjedinjena levica hodi s tako ponudbo. Kakor hitro ne bi bila Gališka v državnem zboru zastopana, občutiti bi imeli Čehi in drugi Slovani zopet vso težo ustavovorne brezobzirnosti. Ponemčevanje pričelo bi se z večjo intenzivnostjo nego kedaj poprej in ako bi to imelo zaželjeni vspeh, no potem, potem pridejo pač tudi Poljaki na vrsto. Poljaki brez družih slovanskih zavznikov bi se tudi dolgo ne mogli braniti in če bi drugače ne šlo, kedo vé, če ne bi ustavoverna

Listek.

Prva ljubezen.

(Izvirna novelica; spisal P. G. Višénsky.)

(Konec.)

VII.

Med tem, ko je bil Milan Savoj v Bosni, postalo je nekako žalostno v hiši nadučitelja Tratarja. Bleda je hodila Katinka po svojih opravilih, v vednih skrbeh za Milana. Dobila je le eno pismo od njega, namreč iz Gradiške, in še ono je bilo zelo žalostno. Kako milo se je še enkrat poslavljaj od nje, jo prosil, naj ne žaluje preveč, da ne zbolí. Sedaj uže ni dobila skoro dva meseca nobenega sporočila od njega, ni vedela, kako se mu godi, ali je še živ, ali je morda — prestrašila se je vselej te misli — uže mrtev!

Trepetaje je pričakovala dan na dan sporočil, težko je čakala od dné do dné časopisov, ki so poročali o bojih, ali o svojem Milanu, vendar ni nič zvedela. Živela je v onem stanu vedne ne-

gotovosti in strahu, v katerem človeško srce največ prestopi, in očitno je tudi Katinka od dné do dné bolj hirala. Res so jo tolažili stariši in znanci, vendar vsak si je moral obstati, kako skromna je tolažba, ko ni zamogel povedati, kaj in kako je z Milanom.

Došla so ravno najnovejša poročila o bojih, sosebno o onem pri Jajcu. Nič ni bilo posebnega; saj drugo jo ni zanimalo, le o svojem zaročencu bi rada kaj zvedela. S strahom je začela prebirati imenik padlih vojakov in tu — srce jej hoče počiti — bere: „Milan Savoj, četovodja v bramborskem polku, hudo ranjen!“ Z glasnim krikom se zgrudi nezavestna v naročje prihitele matere.

Ko se zopet zavé, je bilo prvo vprašanje, ako ni bilo vse le huda sên ali žalostni obrazi okolo stoječih, kateri so med tem tudi brali tužno novico, pričajo jej, da je bitka resnica!

„Tedaj je res, sem res brala, oh recite mi, da sem le sanjala, saj to ni mogoče, moj Milan hudo ranjen in morda — uže mrtev,“ glasno zahtí in vsem stopijo solze v oči. Nikdo ne vé,

kako bi jo tolažil, vsak je prepričan o brezvspešnosti vseh prizadevanj.

„Potrpi, ljuba hčérka,“ reče jej mati, „morda ni še gotova resnica, na vsak način pa bodemo kmalu zvedeti poskusili! Nikar si več ne misli, kakor je res, saj uže sami časopisi večkrat bolho v medveda prestrojijo!“

„O draga mati, srce mi pravi, da je res. Nikdar ne bom več Milana videla, Bog zna kake muke trpi ali je celó uže umrl. Ko bi saj vedela, kje je, takoj bi šla sama k njemu! O kako bi mu stregla, kako molila pri njem; ga tolažila, a tako pa še ne vém, kje je,“ in zopet v glasnem joku olajša srce.

„Potolazi se hčérka; vse hočemo storiti; da pozvemo natanko o njem in potem, ako bo mogoče, bodeš tudi lahko šla z materjo k njemu, da mu boš stregla,“ pravi ji oče. Sprevidel je, da drugače se ne bode pomirila.

„O prosim, prosim vas, oče, storite mi to, večno, večno vam bodem hvaležna!“

„Le pomiri se, vse bodeva storila z materjo!“ Pogladi jo po bledih licih in odide takoj objubo

stranka vzela si tudi tukaj v izgled Bismarcka, ki Poljake kar trumoma iztiruje iz Nemčije. To bo prvi pomislek, ki ga bodo Poljaki imeli, predno sprejmejo ponudbo levice. Drugi pomislek bo ta, da Galicija sama iz sebe ne more storiti za se toliko, nego stori s pomočjo države. Konečno pa mislimo, da imajo tudi Poljaki do svojih rodnih jim bratov toliko sočutja, da jih ne bodo izročili krutim rokam ustavoverne stranke, kojim so se še le pred kratkim izvili in kojih nemilost jim je še vedno v živem spominu.

Prepričani smo tedaj, da si bode leвица tudi s tem poskusom nakopala le blamažo in sramoto na glavo. In to prav od srca želimo v interesu mogočne in lepe naše Avstrije, kateri mora vsako daljno cepljenje in razkosavanje močij biti le na škodo. Vsako patrijotično srcé mora z vso odločnostjo protiviti se takim in jednakim nameram zaslepljene levice.

Salisburyjev nastopni govor.

V seji angleške górenje zbornice dné 25ega m. m. prevzel je lordkancelar prvokrat prvosedstvo zbornice ter otvoril zborovanje. Na to poprijel je novi premier, lord Salisbury, besedo ter dejal:

„Ko prvokrat zasedem to častno mesto vodje te zbornice, dvignem se, da izrazim nadejo, da bi v času, dokler bodem zasedal to mesto, dosegel ono podporo, katero so vaše vzvišenosti izkazovali vedno vodji te zbornice, in nadejajoč se, da ne bodem zaostajal za možmi, kateri so bili moji predniki.

Kar se tiče političnih dogodkov slednjih dnij, nimam mnogo dodati pojasnilom, katera sem izrazil na drugem mestu (v dolenji zbornici). Ko sem bil poklican h kraljici v Balmoral, pojasnil sem Nj. veličanstvu, da je dežela vsled posebnega zakonodavstva v izimnem stanju; da je zakon šel v istini skozi obe zbornici, s katerim se onemogoči razpust parlamenta in da je dolenja zbornica brez vsake odgovornosti volilnim okrajem nasproti, kateri so jeden del njenega konstitucionalnega položaja. Pojasnil sem Nj. veličanstvu, da bi bilo dobro, da bi vlada, katere zakonodavstvo je napravilo ta položaj, prevzela vodstvo parlamenta med normalnim presledjem, katero bi prešlo, predno bi se mogli poprašati volilni okraji. Priznavajoč odgovornost, katero ima politična stranka, katera je provzročila poraz vlade, bil sem vendar mnenja, da je v povsem posebnem in abnormalnem položaji, v katerem se nahajemo, omenjeno postopanje najboljšje, katero bi se moglo pričeti. Nj. veličanstvo izvolilo je gospodu Gladstonu naznaniti to moje mnenje, in v brzojavki sem ga jaz naganjal, naj preudari odnošaje. Nj. veličanstvo dobilo je po brzojavnem potu odgovor, v katerem se je izrekel gospod Gladstone, kažoč na nekatere

spolniti. Katinka pa poklekne pred podobo kraljice nebes in zemlje ter si v topli molitvi tolaži srce.

Dolgo je bil ves trud zastonj, nikdo ni mogel zvedeti kaj natančnega o Milanu. Neki popoldan vender pride Katinkin oče vesel domov in jej pové, da je ravnokar dobil od nekega Milanovega prijatelja pismo, katero potrjuje, da je Milan ranjen ali tudi uže na poti okrevanja. Rana ni bila tako nevarna kakor so mislili od začetka, ko se ni vedelo, je-li krogla poškodovala kak zlahtni del telesa, kar bi bilo se vé da toliko kakor gotova smrt. Ranjenec je bil večinoma le zaradi prevelike izgube krvi tako slab, sedaj vender je vsaka nevarnost uže odstranjena.

Kako dobrodejne besede so bile to za Katinko! Bil je pa tudi uže skrajni čas, ker drugače bi bila tudi ona sama same žalosti zbolela! V prvič, odkar sta se ločila, oblila je zopet rahla rudečica obledela njena lica, in kako hvaležno je bilo njeno srce Bogu. Za trdno je verovala, da jej je le njena iskrena molitev pomagala.

Kako čisto, nepopačeno srce je še imela! Ni jo okužil posvetni napuh, kakor marsikatero njeno sestrico, vse njeno zaupanje je bilo v Bogu in

dogodke, da po teh dogodkih odstopajoča vlada ne more vzeti nazaj svojega sklepa, da odstopi.

V tem stadiju izvolilo je Nj. veličanstvo poseči vmes. Opozorila me je Nj. veličanstvo kraljica na škodo, katera bi se največjim interesom države prizadeti mogla, če bi ministerska kriza še dalje trajala, in Nj. veličanstvo izvolilo je dostaviti, da bi jaz gospoda Gladstona zagotovila, katera je izrazil v svojem pismu, mogel sprejeti, da-si so bila samo splošna določila. To spričevalo, katero je dalo Nj. veličanstvo Gladstonovi lojalnosti, sem komaj potreboval, ker nisem o njej nikdar dvojil; a vender sem se moral na izraženo mnenje ozirati. Kar pa je bolj vplivalo na mé, bilo je to, da je Nj. veličanstvo kazalo na zlá, katera bi mogla nastati po medvladji pred nastopom odgovorne vlade, in čutil sem, če bi zdaj odbil sprejem vlade, da bi Nj. veličanstvo primoral, iskati pomoči pri drugih vodjih in da bi se vsa zadeva dolgo zavlekla. Ob teh odnošajih čutil sem soglasno s svojimi tovariši dolžnost, da prevzamem vlado.

Nepotrebno je, muditi se pri vprašanji, smo li pravo pogodili ali ne. Zgodovina prihodnjih tednov bode to pokazala. Zdaj ne morem dati pojasnil o politiki vlade gledé različnih težavnih vprašanj, katera moramo rešiti. Dobiti moramo prej informacije, na katere se taka politika nasloniti more. Med tem se nadejem, da smemo računati na podporo svojih rojakov, in upamo, da gledé na položaj javnih zadev ne bodemo našli velikega števila politikov, kateri bi ovirali vlado. Dobil sem od zmernih množ, kateri niso v nobeni zvezi z našo stranko, zagotovilo, da bodo pospeševali gladak razvoj zadev ter nam omogočili, opravljati posle. Politični nasprotniki so dejali, da se bode pri bodočih volitvah konservativna stranka od Devonshira do Chestra odstranila, a prejšnje skušnje so me učile, da ni nič bolj nevarno, nego se zanašati na politična prorokovanja. Če se ozrem na čase lorda Palmerstona, vidim, da jo proroki niso pogodili, in jaz zametam vse take konjektore, kajti ne verujem, da bi bil kateri človek v stanu, odgrniti zagrinjalo bodočnosti. Naša energija bode izpolnitvi dolžnostij proti našim rojakom posvečena, ne gledé na to, če bode dolgo ali malo časa ostala pri svojem poslu; jaz se nadejam, da bode pri takem postopanju uživali podporo dežele.“

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Kakor smo uže poročali, prično se dné 7. t. m. **vkupna posvetovanja** avstrijske in ogerske vlade zaradi obnovitve avstrijsko-ogerske pogodbe. Pred vsem se bode posvetavalo o trgovinskem razmerji nasproti Nemčiji; na carinsko zvezo niti misliti ni, pač pa se morda sklene carinska pogodba med

Mariji. Smela je pričakovati srečno prihodnost na strani blagega Milana, te lastnosti so jej jo dati zamogle.

Bila je zopet malo pomirjena, ko je zvedela, da bode Milan ozdravel. In ker ni bilo mogoče k njemu priti v bolnišnico, je potrpehla in le molila zanj.

Slednje skrbi so jej pa zginile, ko je teden dni pozneje dobila sama pismo od Milana, v katerem jej je naznanil, da se bode tekom tega tedna zopet vrnil v domači kraj. Bila je še v strahu, vender je upala, da bode domači čisti zrak bolj dobrodejno uplival na njegovo zdravje in kar ta ne bo storil, storila bo zvesta, iskrena ljubezen njegove neveste! — Kako srečno se je čutila po tem sporočilu Katinka! Glasno bi bila najraje zaukala same radosti.

In res je malo dni pozneje se pripeljal Milan v svoj kraj. Bil je bled in upadel; na prsah nosil je sreberni križec, kateri je pričal o njegovi hrabrosti.

Kako ginljiv je bil sprejem, kako iskreno sta se bitko izkušena zaročenca objela in poljubila — zamán bi bil trud opisovanja, però tega po-

obema državama, katera bi varovala obojestransko trgovino.

Iz **Zagreba** se poroča, da bode s 1. julijem vpeljalo se jednako pravosodje v Vojni Krajini in v Hrvatski. Do zdaj bilo je sodnijsko postopanje v teh provincijah različno, in gotovo ne v korist pravosodju. Le institucija krajevnih sodišč se v Krajini še ni izvela, pričakuje pa se vender, da se to zgodi uže v avgustu. V notranjem oddelku deželne vlade dela se neprestano na to, da se odstranijo vse razlike in nasprotstva med Krajino in Hrvatsko. Pričakuje se, da se bodo do novega leta 1886 odpravila uže vse razlike.

V **ogerskem** ministerstvu za notranje zadeve izdeluje se zdaj postavni načrt, katerega namen je, odpraviti napake in nedostatke v komitatski in občinski upravi.

Tuje dežele.

Herbert Gladstone, sin dozdanjega premierja, govoril je pred tremi dnevi v liberalnem shodu v Wakefieldu o programu bodoče politike angleške liberalne stranke. Ta program obseza: Irski dovoli naj se v obili meri avtonomija, močna defenzivna vnanja politika, zveza z naselbinami naj se pritrdi, izvedejo naj se daleč sezajoče temeljite notranje reforme, oslanjajoče na voljo naroda.

Španski kralj ni se mogel dalje zdržavati, da ne bi šel med svoje bedne podanike, katere muči kolera. Podal se je v najbolj okužen okraj, v Aranjuez. Vést o tem junaškem sklepu kraljevem in o njegovem nenadnem odpotovanji vzbudila je v Madridu neskonečno navdušenje za kralja. V zbornici izražalo se je navdušenje za kralja in pri vrnitvi čakala ga je ogromna množica naroda, spremila ga do kraljevske palače, izražajoč med pôtom svoje občudovanje in spoštovanje do junaškega, neustrašljivega, ljudomilega vladarja.

V **Danski** postale so razmere zelo napete. Opozicija postopa vedno brezobzirneje. Kake posledice ima huda pisava opozicijskih listov, razvida se iz sodnijske preiskave, katera se je pred kratkim vršila. Dve osebi razbili sta javno cesarjev kip ter poteptala podobo, predstavljajočo kraljevo družino. Opravičevala sta se s tem, da sta bili zapeljani po opozicijskem časopistvu in po govorih opozicijskih govornikov. Večkrat provzročijo opozicionalci tudi hude pretepe. Pri svojih shodih ne trpijo redarjev, vržejo jih kar kratko na ulico. Da tako počenjanje ne more imeti dobrih posledic, je jasno.

Državni dolg **Zjedinjenih držav** znižal se je v meseci juniji za 9 160 000 dolarjev. V državni blagajnici bilo je koncem junija 488 610 000 dolarjev.

pisati ne premore! Solze veselja so svetile Katinki v očesih, ko je rekla Milanu:

„Kaj ne, predragi moj, sedaj se ne ločiva več!“

„Dà, nikdar več!“ Gorak poljub pa je zavezal njuno zavezo!

VIII.

Ni bil še mesec trikrat dopolnil svoj štíp, ko so slovesno zapeli zvonovi v mali cerkvi Marije poleg mesta V — —. Radovedno so se popraševali kmetovalci, kaj to pomenja, dokler jim ni eden mimoidočih pojasnil, da bode danes poroka c. kr. gozdarja Milana Savoja z gospico Katinko Tratarjevo. In res, tako je bilo.

Kmalu je pridrdral voz za vozom in srečna nevesta je, krasna kakor boginja Vénera, stopila na strani svojega ženina pred oltar. Veselo sta izgovorila zavezni „dà“ in potem se odpeljala združena izpolnit blejski Mariji dano obljubo.

In tu smo jih v I. poglavji zapustili, ko sta srečna klečala pri svitu lune pred kraljico nebes! Ko je pa plaval zopet čolnič čez mirno zrcalo jezera nazaj, reče srečna ženka svojemu Milanu:

„Zapojva skupaj sedaj ono pesen, katero sem

Domače stvari.

— Nj. c. in kr. veličanstvo cesar izvolil je krajnemu šolskemu svetu v Vrhovem za zidanje šole podariti 50 gld. iz Najvišje zasebne blagajnice.

— (Nj. c. in kr. visokost prevzvišeni gospod nadvojvoda Viljem) pripeljal se je včeraj ob 6. uri zvečer z brzovlakom v Ljubljano. Na kolo-dvoru je nj. visokost sprejel gospod deželni predsednik baron Winkler, polkovnik tukajšnjega topničarskega polka, gospod pl. Eschenbacher in več častnikov. Nj. visokost gospod nadvojvoda peljal se je takoj s kolo-dvora v Kamenik, ogledat tamošnjo tovarno za smodnik; danes opoldne vrnil se je zopet v Ljubljano ter si ogledal tukajšnje topničarske čete.

— (C. kr. vojaška oskrbovalnica v Ljubljani) razpisuje oskrbovanje vojakov v Toplicah od 1. junija 1886 do 31. avgusta 1886. l. in v Ljubljani od 1. septembra 1885 do 31. avgusta 1886 s temi stvarmi: seno, slama in drva. Ponudbena obravnava bo 13. julija 1885 v omenjeni oskrbovalnici. Ta sprejema ponudbe, pa le pismene in zapečatenene, do 13. julija 1885, in sicer do 10. ure dopoldne, da pa tudi vsa razjasnila.

— (Šišenska čitalnica) priredi jutri veliko veselico na Koslerjevem vrtu. Program je zelo obširen in zanimljiv. Peli bodo dobro znani šišenski pevci in krasne Šiškarice, njim pa se bode pridružil še „Slavec“. Nadejamo se, da bode udeležba zelo mnogobrojna.

— (Prememba posestva.) Hišo gospe Haufenove v Kolodvorskih ulicah št. 31 kupil je pekovski mojster gosp. Alojzij Jenko za 14 400 gold. — Gosp. Wurzbachovo hišo v Kolezijskih ulicah št. 4 kupil je gosp. Föderl star. za 3210 gold.

— (Misijon) prične se jutri v novi cerkvi Jezusovega Srca.

— (Občinske volitve.) Pri volitvi novega občinskega predstojništva v občini Petrova Vas v črnomeljskem okraju bili so izvoljeni, in sicer županom Ivan Springer iz Mihele Vasi, občinskima svetovalcema pa Ivan Plut iz Ručetne Vasi in Matija Majerle iz Rožan. — V Šmariji v ljubljanski okolici pa so bili izvoljeni županom Vincenc Ogorelec iz Škofelje, občinskim svetovalcem pa Josip Prime iz Glineka, Josip Grbajs iz Tlake in Martin Koščak iz Sapa.

— (Duhovenske spremembe v lavantinski škofiji.) Umril je gosp. Urban Dietrich, dekan in nadžupnik pri sv. Martinu blizu Slov. Gradca; pri tej župnji nastavljen je kot provizor gosp. J. Rostohar. Gosp. Fr. Nendl premeščen je v Griže in gosp. Kočevar v Videm.

— (Iz Šent Janža) pri Zidanemu Mostu na Dolenjskem se nam poroča: Pretečeni torek, t. j. 30. junija t. l., bil je semenj v Šent Janžu. Goveje živine, kaj lepe in debele, so domači in sosedni živinorejci veliko na semenj prignali. Tudi drobnice je bilo. Živinska kupčija je bila živahna, a le kupcev iz daljnih krajev ni bilo videti. Prihodnji semenj bode kvaterni

torek meseca septembra t. l. Želeti je torej, da bi živinorejci na prihodni semenj, še več debele in lepe živine prignali in da bi tudi kupci iz daljnih krajev na ta semenj prišli. Č. . .

— (Toča.) Iz Toplic se nam poroča: Zadanega junija dan vsula se je v fari Soteska gosta toča in je skoro po polnem uničila vse poljske pridelke in je tudi vinograde v Soteski Gori in v Gaberji hudo poškodovala.

— (Strela vdarila.) Iz kamniškega okraja se nam piše: Dne 28. junija ob 4. uri popoldne udarila je strela v skedenj Matije Pogačarja v Gori. Pogorel je skedenj in tudi streha na hiši. Škoda znaša 1000 gld. — Dne 27. junija pa je treščilo v kozolec Josipa Purgarja v Zalogu, kateri je po polnem pogorel z vsem senom in deteljo vred, ki sta bila v njem natlačena. — Letos čuje se nenavadno pogostoma o hudi uri in o strelji. Tako se nam poroča tudi iz Brezja v črnomeljskem okraju, da je tam dne 27. junija popoldne okolu 4. ure vdarila strela v hišo Matije Pavlešiča. Ogenj so ljudje vendar kmalu pogasili in se škoda ceni le na 30 do 40 gld.

— (Ponesrečil.) Iz Železnikov se nam piše: Dne 30. junija našel je desetletni pastir Josip Šmid iz Podloga 12letnega Josipa Bedentiča iz Zaloga, ki je zadnji čas v Podlogu služil, mrtvega. Kakor se sluti, splezal je bil ponesrečeni na skale, ki kipé ondi proti nebu, in je vsled neprevidnosti padel 25 do 30 seznjev globoko. Ker mu je bila glava po polnem razbita, ni dvojbe, da je bil takoj mrtev in da bi bila prišla vsaka pomoč prepozno.

— (Obesil.) Iz Kostanjevice poroča se nam z dne 2. julija: Danes ob 4. uri zjutraj dobili so posestnika Frana Lužarja iz Stare Vasi v njegovem skednju obešenega. Ker je bil nesrečnež včasih na duhu bolan, je gotovo, da je samomor doprinesel v takem trenutku in da je vsak zločin izključen.

— (Otročja neprevidnost.) Iz litijskega okraja se nam poroča: Dne 26. junija igralo se je v vasi Voljavlje več otrok pri kupu smrekavih hlo-dov. Pri tem zvali se jeden hlo-dov s kopice in pade na 13letnega dečka Lojzeta Kavšeka tako nesrečno, da je revež vsled poškodbe jedno uro pozneje izdihnil dušo.

— (Pazite na otroke!) Iz ljubljanske okolice se nam piše: Dne 30. junija popoldne imel je posestnik Ivan Trtnik iz Podlipoglava v svojem hlevu nekaj opraviti. Zraven njega mudil se je njegov tri in polu leta stari sinek Valentin. Oče se na to iz hleva odstrani, ne da bi dečka seboj vzal. Ko se zopet vrne, ni bilo dečka nikjer. Gre tedaj h potoku, ki teče kakih 30 korakov od hiše proč, in s pomočjo sosedov privlekli so po skoro uro dolgem iskanji res dečka iz vode, se vé da mrtvega.

— (Pisatelji slovenski,) ki mislijo letošnji letopis „Matiče Slovenske“ podpirati s svojimi doneski, prošeni so, da bi rokopise svoje saj do 1. avgusta t. l. poslali društvenemu odboru ali pa naravnost Matičinemu odborniku Fr. Levcu.

— (Spet nova šolska knjiga!) Imenuje se: Aritmetika za učilišča. Spisal Fr. vitez Močnik; po drugem natisku poslovenil J. Celestina. Natisnila in založila Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg v Ljubljani 1885, 8, 288 str. Cena 1 gld. 10 kr.; v platno vezani knjigi 1 gld. 30 kr. Gosp. prof. Celestina, ki nam je zadnji dve leti po izvrstnem Močniku na slovenščino preložil vse aritmetične in geometrične knjige, kolikor se jih potrebuje na spodnji gimnaziji, priredil je s to knjigo tudi našim učiteljskim potrebno slovensko učilo. Kakor vse učne knjige Celestinove, odlikuje se tudi ta s svojim izbornim in prozornim jezikom, s krepko stilizacijo, izvrstno terminologijo in z lepo odbranimi nalogami. Knjiga obseza poleg navadne aritmetične učne tvarine tudi dodatek, v katerem nam g. pisatelj podaja na učiteljskih predpisanih nauk o jednostavnem knjigovodstvu. Zlasti v tem poglavju je moral gospod prelagatelj uvesti več novih slovenskih terminov, o katerih se mora reči, da jih je prav dobro pogodil. Knjiga je na trdnem papirju tiskana z razprtim garmondom in vsa nje oblika je taka, kakeršne zahtevajo minist. predpisi od šolskih knjig. S to lepo knjigo se je šolska literatura naša izdatno obogatila. To se vé, da bode tiste Atlante naše, ki zadnje čase slovenski globus nosijo na svojih orjaških ramah, silno jezilo, da

je Celestinovo „Aritmetiko“ zopet založil nemški tiskar in knjigar gosp. Bamberg. A ti velikani slovenski ne pomislijo, da s svojim otročjim kljubovanjem in neumnim zabavljanjem premotijo morebiti kakega političnega čevljarja, nikakor pa ne pametnih, razsodnih domoljubov, ki se veselé vsakega domačega literarnega napredka. Odkod bi bili vzeli slovenske učne knjige za spodnjo gimnazijo, da nam jih ni založil Bamberg? Iz njegovega založništva je zadnji dve leti izšlo pet matematičnih knjig Celestinovih; Bamberg je založil latinske vaje Kermavnarjeve za drugi in četrti razred, Kermavnarjevo latinsko slovnico, Wiesthalerjeve latinske vaje za prvi in drugi razred, Rožekov latinsko-slovenski slovar, Erjavčevo mineralogijo in Senekovičevo fiziko; on nam je priredil izdanje Gregorčičevih poezij v dostojni obliki ter nam tudi Stritarja, Preširna in Funtkovega „Zlatoroga“ podá v novih, dovršeno lepih izdajah; vrhu tega je nakupil več slovenskih rokopisov in plačuje pisateljem slovenskim nenavadno visoke nagrade. Za takega knjigarja ni treba delati reklame Matičinim odbornikom (kar se jim je očitalo nekje), kajti Bamberg najboljšo reklamo zá-se dela s knjigami svojimi sam. In pisatelji slovenski so tudi tako pametni, da ne poslušajo teh političnih literatov. (Zvon.)

— („Vrtca“) izišla je ravnokar 7. številka, katera prinaša naslednjo vsebino: Znamenje v gozdu. (Pesen.) A. Pin. — Sirotka. — Poletje na kmetih. (S podobo.) — Domov. Sp. Pakokrjan. — Resnična dogodba. Po Schubertu prev. J. S. Gombarov. — Mladi vojaci. (S podobo.) Cvetice žalujejo po zgubljenem prijatelju. Spisal Volkov. — Listje in cvetje.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Dunaj, 4. julija. „Wiener Zeitung“ objavlja državno pogodbo z Nemčijo zaradi železniskih zvez Mittelstein-Ottendorf, dalje Gannsdorf-Ziegenhals, Lindenwiese-Ottmachau in Ratibor-Opav.

London, 4. julija. Churetil, minister za Indijo, je bil v Woodstocku s 532 glasovi zopet izvoljen, liberalec Grant dobil je 405 glasov. „Gazette“ poroča, da je Northcoote povišan v pairski stan z naslovom grof Iddelsleigh.

Črnovice, 3. julija. V slednjih dneh bila je na več krajih v Bukovini huda nevihta; toča uničila je mnogo setve. Več ljudi je strela ubila. Hud vihar napravil je mnogo škode pri hišah in v gozdovih. Trg Horodenka, kateri broji 12 000 prebivalcev, gori.

Horodenka, 3. julija. Grozni požar, kateri je včeraj tu nastal, uničil je več kot šest sto hiš. Pet tisoč ljudi je brez strehe in živeža; rešili so si iz ognja komaj življenje. Dve osebi sta zgoreli; več otrok se pogreša.

London, 3. julija. Včeraj imeli so plemenitniki, poslanci in več admiralov shod, pri katerem se je sklenilo, da se napravi narodni zaklad, iz katerega se bodo nakupili torpedni čolni ter se utrdila pristanišča.

Kahira, 3. julija. Poročilo o osvojitvi provincije Dongole se uradno še ni potrdilo. Anglešk oddelek ostane v Akashehu.

Telegrafično borzno poročilo

z dne 4. julija.

	gld.
Jednotni drž. dolg v bankovcih	82.60
„ „ „ srebri	83.40
Zlata renta	108.25
5% avstr. renta	99.15
Delnice narodne banke	862.—
Kreditne delnice	286.70
London 10 lir sterling	124.30
20 frankovec	9.86
Cekini c. kr.	5.88
100 drž. mark	61.—

Tujci.

Dne 2. julija.

Pri Maliči: Felber in Volk, trgovca, z Dunaja. — Gross, trgovec, iz Budimpešte. — Bachreiner, trgovec, iz Trsta. — Holzer iz Gorice.
Pri Slonu: Dr. Jelenc in Joachim, trg. potovalec, z Dunaja. Zankl, tovarnar, iz Gradca. — Licht, trgovec, iz Jaroslava. — Pfurttscheller iz Fulpmesa. — Schmidt, trgovec, iz Esslingena. — Duffner iz Schwande. — pl. Florio s hčerko iz Trsta. — Glass in Fürst iz Siska. — Pernel, c. kr. nadporočnik, iz Celovca. — Walzer, agent, iz Celja. Boncelj, trgovec, iz Železnikov. — Kastreuz, c. kr. lajtenant, iz Zatičine.

pela in si me poslušal, ko te še nisem poznala!“ Milo se je glasilo v tibi, lepi noči:

„Le enkrat bi videl, kje solnce gor' gré,
Bi videl, kje luna, kje zvezde bliščé!
Al' tema poskuša, nad mano je moč,
Ne vem nič od dneva, obdaja me noč.“

In ko sta končala, zapoje smeja ona na dalje po istem napevu:

„O, da bi pač zrla ti vedno v oči,
Kak' bila bi srečna življenja vse dni;
Al' v jezeru zvezde zdaj šteje okó
Vesela pa v roki 'mam tvojo rokó.“

Srečna nasloni glavico na njegove prsi in ga še enkrat popraša šaljivo:

„Ljubi moj Milan, povej mi, ali sem res jaz tvoja prva ljubezen?“ In on jej s sladkim poljubom odvrne:

„Dà, moja Katinka, ti si moja prva, prava ljubezen! Kaj pa, ko bi jaz enako prašanje tebi stavil?“ reče smeja.

„Dobil bi enak odgovor: ti si moja prva ljubezen!“ — — —

Pri Južnem kolodvoru: Schmoliner iz Gorice. — Krauss, inženjer, iz St. Petra. — Röhthel, okr. gozdár, s sinom, iz Kopačnice. — Šušteršič, posestnik, iz Vižmarij. — Hamdrup iz Ljubljano.
 Pri Avstr. carji: Warlez iz Beljaka.

Umrlí so:

Dné 3. julija. Josipina Erzin, hči magistratnega uradnika, 6 mes., Kravja dolina št. 7, griža. — Anton Novak, delavčev sin, 13 mes., Poljanska cesta št. 18, jetika — Viktorina Porenta, krojačeva hči, Gruberjeve ulice št. 4, slabost.

V civilni bólnici:

Dné 30. junija. Matija Pezdir, gostác, 60 l., opešanje.
 Dné 1. julija. Ana Žgavec, dekla, 23 l., kron. jetika.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm
3. julija	7. zjutraj 2. pop. 9. zvečer	733·90 740·01 740·67	18·0 27·6 21·4	jvzh. sl. zpd. sl. jzpd. sl.	jasno > v. js.	0·00

Cesarsko in eksportno pivo

v steklenicah priporoča

A. Mayerjeva
 trgovina piva v steklenicah
 v Ljubljani. (1) 51—28

Zaloga zemljevidov

c. kr. generalnega štaba.

Mera 1:75000.

Listi so po 50 kr., zloženi za žep, pri-
 lepljeni na platno po 80 kr.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg-ova
 knjigarna v Ljubljani.

V našem založništvu je izišel na svitlo

drugi pomnoženi natis:

Poezije S. Gregorčič-eve.

Elegantno vezane in z zlatim obrezkom stanejo

2 gld., nevez. 1 gld. 20 kr.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg

knjigotržnica v Ljubljani.

Kisla voda, kopelišče Radvanj

Vsled obiliga ogljenokislina, natrona in lithiona je radvanjska kiselna voda kot specifikum pri: protinu, kamnji v žolci, mehurji in ledvicah, zlati žili, bramborici, brahuru, zlatenici, želodecni boleznih in pri katáru v obče.
 Kopelji, stanovanja in restavracija po cení.

s svojo jako obilo „natro-lithion-kislino“. Garodovi poskusi so dokazali, da je ogljeno-kislina „Lithion“ pri protinskih bolečinah najboljšje in najgotovejše zdravilo.
 52—14 (81)

Radvanjska kiselna voda je najboljša namizna voda.
 Popis in tarifi zastoj in franko via Spiefeld.

V Ameriko

pride najceneje, kdor se obrne na
Arnolda Reifa, Dunaj, I., Pestalozzigasse 1,
 najstarejša tvrdka te vrste.
 Natanóneje izpovedbe in prospekti
 zastoj. (22) 50—18

Kranjska eskomptna družba v likvidaciji.

Likvidacijski odbor «Kranjske eskomptne družbe» je sklenil, da izplača vsem upnikom tega zavóda daljših 25%.

Izplačuje se počenši z dném 16. t. m. dopoldne od 9. do 12. ure nadalje proti vročitvi odstrižka, glasečega se na 25% delež; dalje se ima predložiti vložna knjizica, koja se kolekuje, a potem nazaj dá vročitelju.

Znesek napisanega odstrižka razviden je iz prvega kolekovanja v vložni knjizici. Vsota tega deleža se od 16. dné t. m. nadalje nič več ne poobrestuje. Daljša izplačila vrše se postopno z napredujočo likvidacijo.

V Ljubljani v dan 4. julija 1885.

Likvidacijski odbor.

Kranjska eskomptna družba v likvidaciji v Ljubljani.

Aktiva.

Bilanca z dné 30. junija 1885.

Passiva.

Št.		gold.	kr.	Št.		gold.	kr.
1	Za tekoči račun (konto-korrentne terjatve) . . .	85 324	03	1	Akcijna glavnica	150 000	—
2	Dvojljivi račun delničarjev	341 584	27	2	Akcijne obresti	56	25
3	Tekoči račun kreditnega društva	19 350	—	3	Kreditnega društva poroštv. zaklad.	21 532	50
4	Dvojljivi račun	6 762	44	4	Kreditnega društva obresti in poroštv. zaklad	2 944	27
5	Effektni račun	5 506	01	5	Račun rezervnega zaklada kreditnega društva	2 663	—
6	Rimesni račun A	55 929	71	6	Za tekoči račun (konto-korrentni dolgovi)	37 400	04
7	Rimesni račun B	44 781	64	7	Rimesne obresti A	3 720	20
8	Troški	1 036	21	8	Rimesne obresti B	3 867	95
9	Najmarina	428	—	9	Obresti za pokriti kredit	533	60
10	Služnine	2 838	26	10	Giro	515 030	27
11	Davki	1 240	53	11	Račun prvega 25% poplačanja pri giro-konto	1 428	96
12	Za pokriti kredit	810	—	12	Provizije	116	32
13	Račun stroškov Avg. Tschinklovih sinov	1 245	41	13	Obresti za tekoči račun	471	50
14	Kranjska hranilnica v Ljubljani	155 000	—	14	Mobilije	460	—
15	Račun blagajnice	4 389	65				
16	Račun dobička in izgube	13 998	70				
		740 224	86			740 224	86

V Ljubljani v dan 30. junija 1885.

Kranjska eskomptna družba v likvidaciji.

Za knjigovodstvo:

(111) Mayer s. r. Jos. Luckmann s. r.

Fran Zeschko s. r.